

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Mińsku dnia 18 listopada 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 18 listopada 1992 r. została sporządzona w Mińsku Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Białoruś,

dążąc do umocnienia i rozwijania dobrosąsiedzkich stosunków w dziedzinach gospodarczej, technicznej, kulturalnej i w innych dziedzinach oraz

w celu unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które dla celów podatkowych mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy następujących podatków:

a) w Rzeczypospolitej Polskiej:

- podatku dochodowego od osób prawnych,
 - podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - podatku rolnego,
- (zwanych dalej „podatkami polskimi”);

b) w Republice Białoruś:

- podatku od dochodu i zysku osób prawnych,
 - podatku dochodowego osób fizycznych,
- (zwanych dalej „podatkami białoruskimi”).

2. Niniejsza umowa dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone przez jedną z Umawiających się Stron obok istniejących podatków wymienionych w ustępie 1 lub w ich miejsce.

3. Podatki wymienione w tym artykule nie obejmują kar lub odsetek naliczanych przez jedno z Umawiających się

Państw w związku z podatkami, których dotyczy niniejsza umowa.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenia „jedno Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają w zależności od kontekstu Rzeczpospolitą Polską lub Republikę Białoruś,
- b) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną lub każdą osobę prawną,
- c) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - w odniesieniu do Republiki Białoruś — Ministerstwo Finansów Republiki Białoruś lub upoważnionego przez nie przedstawiciela,
- d) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport drogą lądową, morską, powietrzną, rzeczną lub rurociągiem, dokonywany przez osobę, której miejsce zamieszkania lub faktycznego zarządu znajduje się na terytorium jednego Umawiającego się Państwa, z wyłączeniem przypadków, gdy transport dokonywany jest wyłącznie między punktami położonymi na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa,
- e) określenie „terytorium” oznacza:
 - w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej — terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wody terytorialne oraz strefę ekonomiczną i szelf kontynentalny, w odniesieniu do których Rzeczpospolita Polska może zgodnie z prawem międzynarodowym sprawować suwerenne prawa i jurysdykcję i na których obowiązuje ustawodawstwo podatkowe Rzeczypospolitej Polskiej,
 - w odniesieniu do Republiki Białoruś — terytorium stanowiące terytorium państwowe Republiki Białoruś, na którego obszarze obowiązuje ustawodawstwo podatkowe Republiki Białoruś.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane ma takie znaczenie, jakie posiada zgodnie z ustawodawstwem danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, których dotyczy niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się

Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli jest ona obywatelem obu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się jej miejsce faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie prowadzi całkowicie lub częściowo działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „zakład” oznacza w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,
- g) magazyny udostępniane innym osobom,
- h) pomieszczenia wykorzystywane do zbytu produkcji lub do przyjmowania albo wysyłki zamówień,
- i) plac budowy, budowę, montaż lub instalację, jeżeli czas ich trwania przekracza 12 miesięcy. Jednakże właściwe władze Umawiających się Państw mogą w szczególnych przypadkach w drodze wzajemnej zgody nie traktować za zakład takiej działalności również w przypadku, gdy czas trwania prac na placu budowy, na budowie, montażu i instalacji przekracza 12 miesięcy.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu nie stanowi zakładu:

- a) użytkowanie pomieszczeń wyłącznie do składowania lub wystawiania towarów należących do osoby,
- b) utrzymywanie zapasów towarów należących do danej osoby wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania do państw trzecich,

- c) utrzymywanie stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla danej osoby,
- d) utrzymywanie stałej placówki wyłącznie dla celów reklamy, dla dostarczenia informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter,
- e) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do danej osoby wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne osoby.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa w jednym Umawiającym się Państwie w imieniu osoby mającej stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to uważa się, że osoba ta posiada zakład w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- a) osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania w Umawiającym się Państwie umów w imieniu tej osoby w zakresie każdego rodzaju działalności, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dóbr i towarów dla tej osoby,
- b) osoba nie posiada takiego pełnomocnictwa, lecz posiada w pierwszym Umawiającym się Państwie zapasy dóbr i towarów, z których realizuje dostawy w imieniu wymienionej osoby.

5. Nie będzie się uważać, że osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ona tam działalność gospodarczą przez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Fakt, że osoba (nie będąca osobą fizyczną) mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez osobę (nie będącą osobą fizyczną), która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych osób uważać za zakład drugiej osoby.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony.

3. Postanowienia ustępu 1 mają zastosowanie do dochodu powstałego z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego należącego do osoby, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw

1. Zyski osoby mającej siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że osoba ta prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli osoba wykonuje działalność w ten sposób, to zyski osoby podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, jeżeli osoba mająca siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie wykonuje działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które są odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągane przez osobę mającą siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, rzecznych i powietrznych oraz środków transportu lądowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. W rozumieniu niniejszej umowy dochód z transportu międzynarodowego obejmuje dochód uzyskany z wydzierżawienia lub wykorzystania w jakiejkolwiek formie środków transportu wymienionych w ustępie 1, w tym z eksploatacji i wydzierżawienia kontenerów, i związanego z nimi wyposażenia.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 dotyczą także zysków pochodzących z uczestnictwa we wspólnym przedsiębiorstwie lub międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i jeżeli między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych i finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to w przypadku gdy jedno Umawiające się Państwo włącza do dochodu przedsiębiorstwa biorącego udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i odpowiednio opodatkowuje zysk, od którego przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa jest opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Umawiające się Państwo powinno dokonać zmniejszenia kwoty podatku pobieranego od takiego zysku osiąganego w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez osobę mającą siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym osoba wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest uprawniony do ich otrzymania, podatek ten nie może przekroczyć:

- a) 10% kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą dywidend jest osoba do nich uprawniona, której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi powyżej 30%,
- b) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania osoby w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Umawiającego się Państwa, w którym osoba prawna wydzielająca dywidendy ma siedzibę, traktowane są jak dochody z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do dywidend mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba osoby wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład położony w tym Państwie i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z takim zakładem. W tym przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub

siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale gdy odbiorca odsetek jest do nich uprawniony, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty odsetek brutto.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki powstałe w jednym Umawiającym się Państwie są zwolnione od podatku w tym Umawiającym się Państwie do wysokości dozwolonej przez władze tego Umawiającego się Państwa, jeżeli uzyskane odsetki należą się osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i pod warunkiem, że transakcja, w wyniku której powstaje roszczenie z tytułu zadłużenia, była dozwolona przez władze pierwszego Umawiającego się Państwa.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, wkładów bankowych, pożyczek rządowych, jak również innego rodzaju dochody, które zgodnie z ustawodawstwem Umawiającego się Państwa, w którym taki dochód powstaje, traktowane są jak odsetki.

W rozumieniu tego artykułu opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie będą uważane za odsetki.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład położony w tym Państwie i jeżeli wierzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, jest rzeczywiście związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Umawiające się Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego kwota odsetek mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z którego tytułu są wypłacane, przekracza kwotę, którą dłużnik i osoba uprawniona do odsetek uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, filmami i taśmami radiowymi i telewizyjnymi, każdego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za udostępnienie informacji związanej ze zdobytymi doświadczeniami w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

3. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład położony w tym Państwie, a prawa, majątek lub umowa, z których tytułu wypłacane są należności licencyjne, związane są faktycznie z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

4. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak należności licencyjne wypłacane są przez zakład położony w Umawiającym się Państwie, to uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład.

5. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego kwota opłat licencyjnych przekracza kwotę, która byłaby zapłacona bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do tej ostatnio wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który osoba mająca siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z zyskami uzyskanymi z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym majątkiem), podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków morskich lub powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub majątku związanego z ich eksploatacją podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym osoba dokonująca sprzedaży ma siedzibę.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania swej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochód podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku podatkowego oraz
- wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Umawiającym się Państwie, oraz
- wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Umawiającym się Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie środka transportowego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce rzeczywistego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej lub w innym analogicznym organie osoby prawnej mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak również muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobistą działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

Artykuł 18

Emerytury i renty

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 emerytury i inne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie ze źródeł w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie jest obywatelem tego Umawiającego się Państwa.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez jedno Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca posiada w nim miejsce zamieszkania lub jeżeli jest jego obywatelem.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, emerytur i rent mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością gospodarczą.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie się lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie

wyłącznie dla kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli należności wypłacane na utrzymanie, naukę i praktykę pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, nie wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód i gdy prawa, z których tytułu wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do zakładu, którym osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, podlega opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie i powietrzne, środki transportu drogowego, kontenery eksploatowane w transporcie międzynarodowym lub barki transportu rzeczno- albo majątek nieruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich, powietrznych i rzecznych podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 23

Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Umawiające się Państwo zwolni taki dochód lub majątek od opodatkowania z uwzględnieniem postanowienia ustępu 2.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 11 może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, wtedy pierwsze Umawiające się Państwo zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć kwoty podatku pierwszego Umawiającego się Państwa, jaka została obliczona od takiego dochodu zgodnie z jego ustawodawstwem i przepisami.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Osoby jednego Umawiającego się Państwa nie mogą być poddane w drugim Umawiającym się Państwie opodatkowaniu, które jest inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie, któremu poddane są osoby tego drugiego Umawiającego się Państwa w tych samych okolicznościach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, które jest bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie, któremu są poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Umawiających się Państw przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Jeżeli właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu poprzednich ustępów niniejszego artykułu. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zajdzie potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą w granicach dopuszczonych przez ich ustawodawstwo wymieniały informacje (w tym dokumenty) niezbędne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków objętych niniejszą umową, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z niniejszą umową, a w szczególności informacje zapobiegające przedkładaniu niewiarygodnych informacji lub informacje zapobiegające uchylaniu się od opodatkowania.

Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa danego Umawiającego się Państwa.

Jeżeli jednak w Umawiającym się Państwie przekazaną informację uważa się za tajną, to może ona być udostępniona tylko osobom lub władzom (w tym sądom i władzom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy niniejsza umowa, lub rozpatrującym wnioski w sprawach takich podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko do tych celów, ale mogą one udostępniać informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń. Wymiany informacji lub dokumentów będzie się dokonywać również na wniosek zainteresowanych osób w poszczególnych przypadkach.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego drugiego Umawiającego się Państwa,
- udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

3. Umawiające się Państwa będą informować się wzajemnie o zmianach wprowadzanych w ich ustawodawstwie podatkowym.

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym i konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się w drodze dyplomatycznej o spełnieniu wymogów formalnych niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa wejdzie w życie trzydziestego dnia, licząc od daty otrzymania noty późniejszej, i jej postanowienia będą miały zastosowanie do podatków od dochodu i majątku, ustalonych w okresie od 1 stycznia w roku następnym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 29

Niniejsza umowa pozostanie w mocy na czas nieokreślony. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze dyplomatycznej notyfikacji o wy-

powiedzeniu, nie później niż na sześć miesięcy przed końcem dowolnego roku kalendarzowego następującego po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać w stosunku do dochodów powstających w dowolnym roku podatkowym rozpoczynającym się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Mińsku dnia 18 listopada 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i białoruskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia

Rządu Rzeczypospolitej Polskiej
H. Suchocka

Z upoważnienia

Rządu Republiki Białoruś
W. Kebicz

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczm, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 12 stycznia 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*